

сила и прѣмждрость;“ послѣ ми продѣла сѣ
 пытаніе и рече: „що искашь да ти дамъ
 Ѳнтоніе?“ Азъ сѣ едно заплаванье върхъ
 неговый окаанный трѣпъ, взоржжихъ сѣбѣ
 си сѣ всичкѣ-тѣ Христовѣ силѣ, и завча-
 ски той страшный властитель сѣ изгѣби
 отпрѣдѣ ми. Като постахъ, сѣщій ми сѣ
 яви пакъ на инокъ (облеченъ калѣгерскы),
 кей то ми подаваше хлѣбъ, като ма канѣ-
 ше да ямъ: „и ты си чловѣкъ, дѣмаше ми
 той, натваренъ сѣ чловѣческѣ слабость, зѣ-
 мни та си подкрѣпи тѣло-то за да не ис-
 паднешъ въ болѣсть.“ Азъ пакъ угадихъ
 хытроото коварство на лѣкавыа змій, взорж-
 жавамъ сѣ сѣ обыкновенно-то си кръстно
 знаменіе, а той като дымъ сѣ изгѣби, та
 сѣ ни чю ни вида. Не могъ да скрѣи и
 това: много пѣти быдохъ отъ тѣхъ вѣенъ,
 нѣ любовь камъ Христа никога ма не оста-
 вѣше; и тѣй разгнѣвени пакъ сѣ изгѣбѣ-
 хъ и бѣгахъ не отъ мене, нѣ отъ Бога,
 кой-то непрѣстанно ми викаше: *Се демонъ іако
 молнія сѣ небесе ниспадаетъ.* Бѣднѣжъ діаволъ-тѣ
 доде та почюка на монастырскѣ-тѣ вра-
 тнѣ; азъ излѣзохъ и глѣдамъ единъ едъръ